

Verneverdi gir restriksjoner

Også Norges Banks nybygg hadde visse restriksjoner å rette seg etter. Gesimshøyden mot Kjøpmannsgata skulle være i flukt med den på Folkebiblioteket, og de antikvariske myndighetene bestemte at noen av de gamle kjellerne på tomten skulle bevares. Dette er solide byggverk som i sin tid var lagerrom for handelshusene langs gaten. Det gjorde at gulvet i første etasje ligger 50 cm høyere enn det i biblioteket.

– I alt var det fem kjellere langs Kjøpmannsgata, forteller kontorsjef Øyvind Johnsen i Norges Bank. Det ble til slutt inngått et kompromiss, hvor banken tok vare på to av kjellerne, mens tre ble revet.

De to kjellerrommene med sine hvelvinger er nå pusset opp og innredet med tanke på å bruke dem til representasjon eller andre sosiale tiltak. Resultatet må så absolutt betegnes som vellykket og særpreget.

For å ta opp høydeforskjellen mellom to bygningene, skråner Peter Egges Plass opp mot banken. Som et skille mellom dette skråplanet og den horisontale Skioldagerveita mellom Kjøpmannsgata og plassen er det satt opp en mur. Den er kledd med en mørk serpentinstein, en stein som går igjen i sokkelen på bankbygget.

Vi finner også den samme steinen i en lignende mur foran inngangen til banken.

Som en slags forbindelse mellom plassen og banklokalene er gulvet i inngangspartiet og ekspedisjonen også belagt med serpentin, men i en lysere variant. Den samme steinen går dessuten igjen i selve ekspedisjons-skranken.

– Vi har forsøkt å knytte plassen og interiøret sammen, sier arkitekt Stein Nord hos Eliassen og Lambertz-Nilssen Arkitekter A/S. Den mørke serpentinsteinen utendørs skaper variasjon i det grå inntaket av broleggingen. Vi fant imidlertid at den ville bli for tung innendørs, men den lysere varianten harmonerer godt med den mørke.

Trøndersk stein

– I tillegg synes vi det er et poeng at serpentin ikke bare er norsk, men en lokal, trøndersk stein.

Det er to veier som fører inn til plassen – Skioldagerveita og en fortsettelse av Krambugata. Begge er belagt med brostein av granitt i et fiskebeinsmønster, et mønster Trondheim kommune har benyttet i svært mange av sine brolegginger. I Krambugata er det dessuten lagt gangfelt av Oppdalskifer, igjen et karakteristisk trekk i Trondheims gatebilde. ■

I overgangen mellom det gamle og det nye har man bevart grunnmuren av den snart tusen år gamle Olavkirken. Utenfor muren er det gitt plass til en markering av gravplassen som en gang var der. Restene av en kvinne og en mann, som ble funnet under de arkeologiske utgravingene, er tatt vare på i en glassmonter. Broen over binder den gamle delen sammen med den nye. Hjørnene i den gamle bygningen er av Kleberstein. De er nå blottlagt for å kunne vises.

Trondheim Folkebibliotek

Byggherre: Trondheim kommune
Arkitekt: Arkitektfirmaet Arnstein Arneberg A/S, v/siv.ark. Olav Platou

Norges Bank

Byggherre: Statsbygg
Arkitekt: Eliassen og Lambertz-Nilssen Arkitekter A/S
Steinleverandør: Natursten-Senteret A/S

Peter Egges Plass

Byggherre: Trondheim kommune og Norges Bank
Arkitekt: Landskapsarkitekt Hans I Kjærem
Steinleverandører: Johansen Granitt og Natursten-Senteret A/S

Foto: Lars Lindberg